

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
гр. София, 04.04.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, III - ти състав, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ИЛИЕВА
ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

като разгледа докладваното от съдията Врачева въззивно наказателно частно дело номер 143 по описа за 2019 година за да се произнесе, съобрази:

Производството е образувано на основание чл. 249, ал. 3, вр. чл. 248, ал. 1, т.3 от НПК по повод депозиран частен протест от прокурор от СП- С. срещу определение от 07.03.2019 година, постановено в разпоредително заседание по н.о.х.д. № 574/2019г. по описа на Специализирания наказателен съд, с което при обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК са отхвърлени исканията на защитата за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на Специализираната прокуратура за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, но първоинстанционният съд по свои почин и след като е констатирал допуснати отстраними процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита на обвиняемите лица е прекратил съдебно- наказателното производство и е върнал делото на прокурора за отстраняването им.

Въззивната проверка на определението по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК е предизвикана с частен протест на прокурор от СП-С..

В частния протест срещу определението по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК, депозиран от прокурор от СП се навежда, че неправилно СНС е приел, че са допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения при изготвянето на обвинителния акт. Прокурорът твърди, че обвинителния акт отговаря на изискванията на чл. 246, ал.2 от НПК, тъй като в него са посочени факти, от които се установява извършените престъпления от подс. В. Ю. Р., Г. С. Г. и Д. С. Г..

В законоустановения срок е постъпило и възражение от защитника на подс. В. Ю. Р. и Д. С. Г., адв. К. Г. от АК- С., с което се прави искане до въззивната инстанция за потвърждаване на определението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно, тъй като направените констатации от съда са правилни и същите водят до ограничаване на правото на защита на подсъдимите лица и не могат да бъдат отстранени в съдебно- наказателно производство.

Съдът, след като се запозна с доводите, изтъкнати в частния протест и възражението на подс. В. Ю. Р. и Д. С. Г. и като прецени материалите по делото, намира за установено следното:

Частният протест е подаден в срока по чл. 342, ал. 1, вр. чл. 249, ал. 3 от НПК срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт и е процесуално допустим.

Разгледан по същество същия е неоснователен.

С обвинителния акт, поставил началото на първоинстанционното съдебно производство на подсъдимите са повдигнати следните обвинения:

На подс. В. Ю. Р. за престъпление по чл.321, ал.6 НК, чл.354а, ал.1, пр.4 НК, чл.354а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл.354а, ал.1, пр.4 и изр.2, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл.354в, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл.354а, ал.2, изр.2, вр. ал.1, пр.4 и изр.2, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК и по чл. 339, ал. 1, чл. 20 ал. 2 във вр. с ал. 1 НК.

На подс. Г. С. Г. за престъпление по чл.321, ал.6 НК, чл.354а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл.354а, ал.1, пр.4 и изр.2, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл.354в, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл.354а, ал.1, изр.2, пр.2, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл.354а, ал.2, изр.2, вр. ал.1, пр.4 и изр.2, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК, чл. 339, ал. 1, чл. 20 ал. 2 във вр. с ал. 1 НК, чл.354а, ал.1, пр.5, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК.

На подс. Д. С. Г. за престъпление по чл. 321, ал.6 от НК.

В разпоредително заседание по НОХД №574/2019 година, проведено на 07.03.2019г. СНС е приел, че на досъдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при изготвянето на обвинителния акт, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите, поради което е прекратил съдебното производство и е върнал делото за допълнително разследване на това основание.

Констатираните процесуални нарушения от първоинстанционния съд се изразяват в непълноти и противоречия в обстоятелствената част на обвинителния акт и неговия диспозитив, довели до нарушаване правата на подсъдимите В. Р. и Г. Г., а именно да разберат за какви престъпления са предадени на съд и да узнаят фактите, по които следва да организират защитата си.

Констатациите на съда са следните:

На стр. 26 от обвинителния акт по отношение на подс. Р. и на стр. 31 от обвинителния акт по отношение на подс. Г. двамата подсъдими са обвинени за престъпление по чл.354 а ал.1, изр.2, пр.1 от НК във връзка с чл.20 ал.2 от НК, за това, че на 15.06.2018г. в лек автомобил Ш. „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран в тревна площ в дясно от заведение „Май К.“, находящо се в [населено място], площад „Съединение“ № 1 като извършители в съучастие, без надлежно разрешително, съгласно Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите и Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета на ЕС относно прекурсорите на наркотичните вещества са държали с цел разпространение прекурсори за производство на наркотични вещества, както следва: съгласно протокол № 18/НАР-802/2018г. на Н.-МВР - Обект № 20 - сярна киселина с обем 2000 мл, на стойност 10.00 лева, Съгласно протокол № 18/НАР-940/2018г. на Н.- МВР - Обект № 20 - сярна киселина с обем 2.2 л, на стойност 11.00 лева, прекурсори на обща стойност 21 /двадесет и един / лева. Това обвинение е въведено с диспозитива на обвинителния акт. Видно от обстоятелствената част на обвинителния акт, е че фактическо описание на това обвинение липсва. Въобще не е описано деянието, времето, начина, мястото на извършване на престъплението, както и участието на двамата подсъдими Р. и Г. в извършване на престъплението.

Първоинстанционният съд е констатирал и друго процесуално нарушение изразяващо се в наличие на повторение във фактическата обстановка, което нарушава правото на защита на подсъдимите и води до противоречие, при което не е ясна действителната воля на прокурора. Касае се за обвинението срещу двамата подсъдими Р. и Г. описано на стр. 7 от обвинителния акт за деяние извършено на 14.06.2018 г. в [населено място], а именно : „На 14.06.2018 г. в къща, находяща се в [населено място], общ.С., обл. С., на кръстовището на ул." 18-та" и ул." 19-та", втората къща, в дясно считано от [улица]към ул." 19-та" обвиняемите Г. С. Г. и В. Ю. Р., без надлежно разрешително, съгласно Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите държали с цел разпространение прекурсори за производство на наркотични вещества

/съгласно заключение на изготвената в хода на разследването физико-химическа експертиза протокол № 18/НАР- 919/18г. на Н.-МВР/, както следва: Обект № 28.14 - калиев перманганат с нето тегло 123.08 грама, на стойност 11.08 лева, Обект № 29.10 - сярна киселина с обем 1 литър, на стойност 5.00 лева, Обект № 29.11 - сярна киселина с обем 20 мл., на стойност 0.10 лева, прекурсори на обща стойност 16.18 /шестнадесет лева и 18 ст./^с. Същото деяние е описано напълно идентично на стр. 9 от обвинителния акт.

На следващо място СНС е констатирал още едно процесуално нарушение, изразяващо се в липсата на описание в обвинителния акт относно обвинението по чл.354а, ал.2, изр.2, вр. ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК посочено на стр. 23 и стр. 28 от обвинителния акт, тъй като съгласно приетата от прокурора правна квалификация на това обвинение е необходимо подсъдимите на публично място да са държали с цел разпространение наркотични вещества, а в диспозитива на обвинителния акт не е посочено, че подсъдимите са държали наркотичните вещества на публично място.

Констатациите на първоинстанционния съд са верни и направения правен извод от СНС за допуснати празноти и неясноти в обвинителния акт относно не посочване на конкретни доказателства на базата, на които се правят фактически констатации и правни изводи е законосъобразен. Внимателния и непредубеден прочит на обвинителния акт не позволява да се споделят наведените в частния протест доводи. Обвинителният акт не покрива стандартите на чл. 246 от НПК и не съдържа необходимата информация за признаците и фактическата обосновка на престъпленията, вменени на подсъдимите лица, поради което е накърнено правото им на защита. СНС се е спрял на обрисуваната фактология в обстоятелствената част на обвинителния акт, за да стигне до правилното заключение, че не съществуват фактически твърдения за личния принос на подсъдимите в извършване на вменените им престъпления. Правилно и законосъобразно СНС е приел, че е нарушено правото на защита на подсъдимите лица, тъй като същите не могат да разберат в какво престъпление са обвинени. Съгласно Тълкувателно решение № 2/2002г., което не е загубило своята актуалност, липсата на фактическа обстановка за престъпление, посочено само в диспозитива на обвинителния акт, води до съществено процесуално нарушение, което е отстранимо на досъдебното производство. Нарушението е съществено, тъй като се нарушава от една страна правото на защита на двамата подсъдими, като се поставят в положение да не знаят в какво са обвинени. От друга страна се затруднява работата на съда, тъй като не е ясна действителната воля на прокурора относно това обвинение. Липсата на факти

относно предмета на доказване визиран в диспозитива на обвинителния акт представлява непълнота в обвинителния акт, която го опорочава и води до съществено процесуално нарушение. Констатираните повторения в обвинителния акт, досежно посоченото деяние и наличието само на едно обвинение в диспозитива на обвинителния акт също води до нарушаване на правото на защита на подс. Р. и подс. Г., тъй като ги поставя в положение да не знаят в какво точно са обвинени. Следва да се отбележи, че фактите описани в обвинителния акт определят предмета на доказване и противоречието описано по-горе води до съществено процесуално нарушение. Това е така, тъй като не е ясна действителната воля на прокурора относно това две ли са или е само едно престъплението, в което подсъдимите са обвинени досежно датата 14.06.2018 г. в [населено място]. не посочването в диспозитива на обвинителния акт съставомерен признак на престъплението също е съществено процесуално нарушение, което може да бъде отстранено от прокурора. В случая държането на публично място е елемент от състава на престъплението и непосочването му води до противоречие между правната квалификация и диспозитива на обвинителния акт, което нарушава правото на защита на подсъдимите.

По отношение на възраженията на защитата, касаещи привличането на подсъдимите като обвиняеми, правилно и законосъобразно първоинстанционния съд ги е оценил, че същите не обосновават наличието на съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване на техните процесуални права.

При това положение, въззивният състав намира, че частният протест е неоснователен, поради което следва да не бъде уважаван като определението на първоинстанционния съд по НОХД № 574/2019 година от 07.03.2019 година следва да бъде потвърдено.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 345 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА определението на първоинстанционния съд по НОХД № 574/2019 година от 07.03.2019 година, с което е прекратено съдебно-наказателното производство и е върнато делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: